

СПОРАЗУМЕНИЕ**между Европейския съюз и Кралство Норвегия за административното сътрудничество, борбата с измамите и събирането на вземания в областта на данъка върху добавената стойност**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“,

и

КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ, наричано по-нататък „Норвегия“,

наричани по-нататък „страните по Споразумението“,

КАТО ЖЕЛАЯТ да осигурят правилното установяване, определяне и събиране на данъка върху добавената стойност (ДДС) и събиране на вземанията по ДДС, да предотвратяват двойното облагане или необлагането с ДДС и да се борят с измамите с ДДС,

КАТО СЪЗНАВАТ, че за борбата с презграничните измами и отклонението от данъчно облагане с ДДС е необходимо по-тесно сътрудничество между компетентните органи, отговарящи за прилагането на законодателството в тази област,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че презграничните измами и отклонението от данъчно облагане с ДДС имат особености и механизми, по които се отличават от другите видове данъчни измами и поради това изискват специални правни инструменти за административно сътрудничество, по-конкретно за взаимния обмен на информация,

КАТО СИ ПОСТАВЯТ ЗА ЦЕЛ да допринесат за мрежата Eurofisc за обмен на целева информация за борба с презграничните измами с ДДС, спазвайки ограниченията по настоящото споразумение,

КАТО СЪЗНАВАТ, че всички договарящи се страни следва да прилагат разпоредбите за поверителност и защита на личните данни по Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, включително в контекста на Eurofisc,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че оценяването на правилното прилагане на ДДС за далекосъобщителните услуги, услугите по разпространение на радио и телевизия и услугите, извършвани по електронен път, може да бъде ефективно само чрез международно сътрудничество,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Съюзът и Норвегия са съседи и динамични търговски партньори, както и страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство („Споразумението за ЕИП“), което е предназначено за насърчаване на трайното и уравновесено активизиране на търговските и икономическите отношения между договарящите се страни при еднакви условия на конкуренция и спазването на едни и същи правила с цел създаване на еднородно Европейско икономическо пространство,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че макар данъчните въпроси да не попадат в обхвата на Споразумението за ЕИП, сътрудничеството с цел по-ефективно прилагане на ДДС и изпълнителните мерки във връзка с този данък е от интерес за Съюза и Норвегия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I**ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ****Член 1****Цел**

Целта на настоящото споразумение е да се създаде уредба за административното сътрудничество между държавите – членки на Съюза, и Норвегия, така че органите, отговарящи за прилагането на законодателството в областта на ДДС, да си оказват взаимна помощ за осигуряване на спазването на това законодателство и за защита на приходите от ДДС.

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

Член 2

Обхват

1. С настоящото споразумение се установяват правила и процедури за сътрудничество:
 - а) за обмен на всякаква информация, която може да бъде от полза за правилното определяне на ДДС, за следене за правилното прилагане на ДДС и за борба с измамите с ДДС;
 - б) за събирането на:
 - i) вземанията във връзка с ДДС;
 - ii) административните наказания, глоби, такси и допълнителни такси във връзка с вземанията по подточка i), наложени от административните органи, които са компетентни за събирането на ДДС или за провеждането на административни разследвания във връзка с него, или потвърдени от административните или съдебните органи по искане на посочените административни органи;
 - iii) лихвите и разходите във връзка с вземанията по подточки i) и ii).
2. Настоящото споразумение не засяга прилагането на разпоредбите за административното сътрудничество и борбата с измамите и за помощта при събирането на вземанията в областта на ДДС между държавите – членки на Съюза.
3. Настоящото споразумение не засяга прилагането на разпоредбите за взаимната помощ по наказателноправни въпроси.

Член 3

Определения

За целите на настоящото споразумение се прилагат следните определения:

- а) „ДДС“ е данъкът върху добавената стойност съгласно Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ – за Съюза, и данъкът върху добавената стойност съгласно норвежкия Закон № 58 от 19 юни 2009 г. относно данъка върху добавената стойност – за Норвегия;
- б) „държава“ е държава – членка на Съюза, или Норвегия;
- в) „държави“ са държавите – членки на Съюза, и Норвегия;
- г) „трета страна“ е държава, която не е нито държава – членка на Съюза, нито Норвегия;
- д) „компетентен орган“ е органът, определен съгласно член 4, параграф 1;
- е) „централно звено за връзка“ е службата, определена съгласно член 4, параграф 2, която носи основната отговорност за контактите за прилагането на дял II или дял III;
- ж) „отдел за връзка“ е всяка служба, различна от централното звено за връзка, определена съгласно член 4, параграф 3, за да иска или да предоставя взаимна помощ по реда на дял II или дял III;
- з) „компетентно длъжностно лице“ е всяко длъжностно лице, определено съгласно член 4, параграф 4, което може да осъществява пряк обмен на информация по реда на дял II;
- и) „запитващ орган“ е централно звено за връзка, отдел за връзка или компетентно длъжностно лице, който/което отправя искане за помощ по реда на дял II от името на компетентен орган;
- й) „заявяващ орган“ е централно звено за връзка или отдел за връзка на държава, който/което отправя искане по реда на дял III;
- к) „запитан орган“ е централното звено за връзка, отделът за връзка или – по отношение на сътрудничеството по реда на дял II – компетентното длъжностно лице, който/което получава искане от запитващ или заявяващ орган;
- л) „лице“ е:
 - i) физическо лице;
 - ii) юридическо лице;
 - iii) сдружение на лица, по отношение на което действащото законодателство предвижда способността да извършва правни действия, но което няма статут на юридическо лице; или
 - iv) всяко друго правно сдружение, независимо от неговото естество и форма и без значение дали има правосубектност, което подлежи на облагане с ДДС или има задължение за плащането на вземанията по член 2, параграф 1, буква б);

⁽¹⁾ OBL 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

- м) „Съвместен комитет“ е комитетът, който отговаря за осигуряването на правилното действие и изпълнение на настоящото споразумение съгласно член 41;
- н) „административно разследване“ са всички видове контролни действия, проверки и други действия, предприети от държавите при изпълнение на техните задължения с оглед осигуряването на правилното прилагане на законодателството в областта на ДДС;
- о) „спонтанен обмен“ е несистемно предоставяне на информация на друга държава, по което и да е време и без предварително искане;
- п) „автоматичен обмен“ е системно предоставяне на предварително определена информация на друга държава без предварително искане;
- р) „едновременни контролни действия“ са съгласувани проверки и/или ревизии на данъчните задължения на данъчно задължено лице или на свързани данъчно задължени лица, организирани от две или повече държави, които имат общи или допълващи се интереси;
- с) „по електронен път“ означава чрез използване на електронно оборудване за обработка (включително цифрово компресиране) и съхраняване на данни, чрез използване на кабели, радиопредаване, оптични технологии или други електромагнитни средства;
- т) „мрежата CCN/CSI“ е общата платформа, която се основава на общата комуникационна мрежа (наричана по-нататък „CCN“) и общия системен интерфейс (наричан по-нататък „CSI“), разработени от Съюза с цел да се осигури предаването на всякакви данни по електронен път между компетентните органи в областта на данъчното облагане;
- у) „далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път“ са услугите, определени в членове 6а, 6б и 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾.

Член 4

Организация

1. Всяка държава определя един компетентен орган, който отговаря за прилагането на настоящото споразумение.
2. Всяка държава определя:
 - а) едно централно звено за връзка, което носи основната отговорност за прилагането на дял II от настоящото споразумение, и
 - б) едно централно звено за връзка, което носи основната отговорност за прилагането на дял III от настоящото споразумение.
3. Всеки компетентен орган може да определи пряко или чрез делегиране:
 - а) отдели за връзка, които да обменят пряко информация по реда на дял II от настоящото споразумение;
 - б) отдели за връзка, които да искат или да предоставят взаимна помощ по реда на дял III от настоящото споразумение във връзка със специфичната си териториална или оперативна компетентност.
4. Всеки компетентен орган може да определи пряко или чрез делегиране компетентни длъжностни лица, които могат пряко да обменят информация въз основа на дял II от настоящото споразумение.
5. Централните звена за връзка редовно обновяват списъците с отделите за връзка и компетентните длъжностни лица и ги предоставят на другите централни звена за връзка.
6. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице изпрати или получи искане за помощ по реда на настоящото споразумение, той/то уведомява за това своето централно звено за връзка.
7. Когато централно звено за връзка, отдел за връзка или компетентно длъжностно лице получи искане за взаимна помощ, налагаща действия извън неговата компетентност, той/то незабавно препраща искането на компетентното централно звено за връзка или компетентния отдел за връзка и уведомява за това запитвания или заявяващия орган. В този случай срокът по член 8 започва да тече от деня след препращането на искането за помощ до компетентното централно звено за връзка или компетентния отдел за връзка.
8. В срок от един месец от подписването на настоящото споразумение всяка държава уведомява Европейската комисия кой е компетентният ѝ орган за целите на настоящото споразумение и впоследствие незабавно я уведомява за всяка промяна на този орган. Европейската комисия редовно обновява списъка на компетентните органи и го предоставя на Съвместния комитет.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

Член 5

Споразумение за нивото на услугите

По процедурата, установена от Съвместния комитет, се сключва споразумение за нивото на услугите, с което се осигурява техническото качество и количество на услугите за работата на системите за комуникация и обмен на информация.

Член 6

Поверителност и защита на личните данни

1. Всяка информация, която дадена държава е получила съгласно настоящото Споразумение, се смята за поверителна и се защитава по същия начин, по който и информацията, получена съгласно националното законодателство на тази държава, и – доколкото това е необходимо за защитата на личните данни – съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и мерките за защита, които могат да бъдат определени от държавата, предоставяща информацията, по силата на нейното национално законодателство.
2. Такава информация може да бъде разкрита пред лицата или органите (в т.ч. съдебни, административни или надзорни органи), свързани с прилагането на законодателството в областта на ДДС, както и за целите на правилното определяне на ДДС и прилагането на изпълнителни мерки, включително мерки за събиране или обезпечителни мерки във връзка с вземания по ДДС.
3. Информацията по параграф 1 може да се използва и за определяне на други данъци и задължителни социалноосигурителни вноски и за свързани с тях изпълнителни мерки, включително мерки за събиране на вземания. Ако обменената информация съдържа данни за извършени нарушения на данъчното законодателство или спомага за доказването им, тя може да се използва и за налагане на административни наказания или наказания за извършени престъпления. Само лицата или органите, посочени в параграф 2, могат да използват тази информация, и то само за посочените в предходните изречения от настоящия параграф цели. Те могат да разкриват информацията в публични съдебни производства или в съдебни решения.
4. Независимо от параграфи 1 и 2 държавата, предоставяща информацията, въз основа на мотивирано искане, разрешава използването ѝ за цели, различни от посочените в член 2, параграф 1, от държавата, получаваща информацията, ако съгласно законодателството на държавата, предоставяща информацията, тя може да се ползва за подобни цели. Запитаният орган приема или отхвърля искането в срок от един месец.
5. Доклади или отчети, декларации и всякакви други документи или заверени копия или извлечения от тях, които дадена държава е получила в рамките на помощта, предоставяна по настоящото споразумение, може да бъдат използвани като доказателство в тази държава на същата основа, като сходните документи, предоставени от друг неин орган.
6. Информацията, предоставена от една държава на друга държава, може да бъде предадена от получаващата държава на друга държава, при условие че компетентният орган – източник на информацията, е дал предварително разрешение. Държавата – източник на информацията, може да се противопостави на това споделяне в срок от десет работни дни от датата, на която е получила съобщение за това от държавата, която желае да сподели информацията.
7. Държавите могат да предават на трети страни информация, получена съгласно настоящото споразумение, при следните условия:
 - а) предаването на информация се извършва съгласно националното законодателство на предаващата държава, с което се прилага член 25 от Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, особено по отношение на подходящото равнище на защита, осигурявано в съответната трета страна;
 - б) компетентният орган – източник на информацията, е дал съгласието си за предаването ѝ;
 - в) предаването е позволено съгласно договореностите за помощ между предаващата информацията държава и конкретната трета страна.
8. Когато държава получи информация от трета страна, държавите могат да я обменят, доколкото това е позволено съгласно договореностите за помощ с конкретната трета страна.
9. Всяка държава незабавно уведомява другите заинтересовани държави за всяко нарушение на изискванията за поверителност, всеки пропуск в мерките за защита на личните данни и всякакви наказания и корективни действия, наложени впоследствие.
10. Лицата, надлежно упълномощени от Органа по акредитиране на сигурността към Европейската комисия, могат да имат достъп до тази информация само доколкото това е необходимо за обезпечаването, поддръжката и развитието на мрежата CCN/CSI.

ДЯЛ II

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО И БОРБА С ИЗМАМИТЕ

ГЛАВА 1

Обмен на информация при поискване

Член 7

Обмен на информация и административни разследвания

1. По искане на запитващия орган запитаният орган предоставя информацията по член 2, параграф 1, буква а), която се отнася до конкретен случай или случаи.
2. С цел предаване на информацията по параграф 1 запитаният орган урежда провеждането на всички административни разследвания, необходими за получаването ѝ.
3. Искането по параграф 1 може да съдържа мотивирано искане за провеждането на административно разследване. Ако запитаният орган прецени, че административното разследване не е необходимо, той незабавно уведомява запитващия орган за мотивите за това решение.
4. Когато запитаният орган откаже да проведе административно разследване относно сумите, декларирани от данъчно задължено лице във връзка с доставките на стоки и услуги от приложението, които са извършени от данъчно задължено лице, установено в държавата на запитания орган, и са облагаеми в държавата на запитващия орган, запитаният орган трябва да съобщи на запитващия орган най-малко датите и стойностите на относимите доставки, извършени от данъчно задълженото лице в държавата на запитващия орган през предходните две години.
5. За получаване на исканата информация или за провеждане на исканото административно разследване запитаният орган или административният орган, към когото запитаният орган се обръща за съдействие, действа така, както би действал в свой интерес или по искане на друг орган в неговата държава.
6. По искане на запитващия орган запитаният орган му предава цялата относима информация, която получава или с която разполага, както и резултатите от административните разследвания под формата на доклади или отчети, декларации и всякакви други документи или заверени копия или извлечения от тях.
7. Оригинали на документи се предоставят само ако това не противоречи на действащите разпоредби в държавата на запитания орган.

Член 8

Срок за предоставяне на информация

1. Запитаният орган предоставя информацията по член 7 във възможно най-кратък срок, но не по-късно от три месеца след датата на получаване на искането. В случаите обаче, когато запитаният орган вече разполага с тази информация, срокът се намалява до не повече от един месец.
2. В определени специални категории случаи запитващият и запитаният орган могат да се споразумеят за прилагането на срокове, различни от предвидените в параграф 1.
3. Когато запитаният орган не е в състояние да отговори на искането в сроковете по параграфи 1 и 2, той незабавно уведомява писмено запитващия орган за причините за това и посочва срок, в който счита, че ще бъде в състояние да отговори.

ГЛАВА 2

Обмен на информация без предварително искане

Член 9

Видове обмен на информация

Обменът на информация без предварително искане е или спонтанен – по реда на член 10, или автоматичен – по реда на член 11.

Член 10

Спонтанен обмен на информация

Компетентният орган на дадена държава изпраща – без предварително искане – до компетентния орган на друга държава информацията по член 2, параграф 1, буква а), която не е била изпратена в рамките на автоматичния обмен по член 11 и за която е осведомен, в следните случаи:

- а) когато се счита, че данъчното облагане се извършва в държавата по местоназначение и информацията от държавата източник е необходима за ефективността на системата за контрол на държавата по местоназначение;
- б) когато държава има основания да счита, че законодателството в областта на ДДС е било нарушено или има вероятност да е било нарушено в другата държава;
- в) когато съществува риск от загуба на приходи от данък в другата държава.

Член 11

Автоматичен обмен на информация

1. Категориите информация, които подлежат на автоматичен обмен, се определят от Съвместния комитет по реда на член 41.
2. Дадена държава може да се въздържа от участие в автоматичния обмен на информация по отношение на една или повече от категориите информация по параграф 1, когато събирането на информация за този обмен би изисквало налагането на нови задължения на платците на ДДС или би наложило несъразмерна административна тежест на тази държава.
3. Всяка държава уведомява писмено Съвместния комитет за решението си, което е взела по силата на предходния параграф.

ГЛАВА 3

Други форми на сътрудничество

Член 12

Административно уведомяване

1. По искане на запитващия орган и в съответствие с разпоредбите за уведомяване за подобни актове в държавата на запитания орган, запитаният орган уведомява адресата за всички актове и решения, издадени от запитващите органи и свързани с прилагането на законодателството в областта на ДДС в държавата на запитващия орган.
2. Исканията за уведомяване, в които се посочва предметът на акта или решението, за които да бъде извършено уведомяване, трябва да съдържат името, адреса и всяка друга информация от значение за идентифицирането на адресата.
3. Запитаният орган съобщава незабавно на запитващия орган отговора си на искането за уведомяване, и по-специално му съобщава датата на уведомяване на адресата за решението или акта.

Член 13

Присъствие в административните служби и участие в административните разследвания

1. По споразумение между запитващия и запитания орган и по определения от запитания орган ред, запитаният орган може да позволи на длъжностни лица, упълномощени от запитващия орган, да присъстват в службите на запитания орган или на всяко друго място, където тези органи изпълняват задълженията си, с цел обмен на информацията по член 2, параграф 1, буква а). Когато исканата информация се съдържа в документи, до които длъжностните лица на запитания орган имат достъп, на длъжностните лица на запитващия орган се предоставят копия от тях.

2. По споразумение между запитващия и запитания орган и по определения от запитания орган ред, запитаният орган може да позволи на длъжностни лица, упълномощени от запитващия орган, да присъстват по време на административните разследвания, провеждани на територията на държавата на запитания орган, с цел обмен на информацията по член 2, параграф 1, буква а). Тези административни разследвания се провеждат изключително от длъжностните лица на запитания орган. Длъжностните лица на запитващия орган не могат да упражняват правомощията по извършване на проверки, които притежават длъжностните лица на запитания орган. Те могат обаче да получат достъп до същите обекти и документи, както длъжностните лица на запитания орган, с посредничеството на длъжностните лица на запитания орган и единствено за целите на провеждането на административното разследване.

3. Длъжностните лица на запитващия орган, които се намират в друга държава в съответствие с параграфи 1 и 2, трябва да могат по всяко време да представят упълномощаващ ги писмен документ, в който се посочват самоличността и длъжността им.

Член 14

Едновременни контролни действия

1. Държавите могат да се споразумеят да извършват едновременни контролни действия, когато считат тези контролни действия за по-ефективни от действията, извършвани само от една държава.

2. Всяка държава самостоятелно определя данъчно задължените лица, които възнамерява да предложи като обект на едновременни контролни действия. Компетентният орган на тази държава уведомява компетентния орган на другата заинтересована държава за случаите, предложени за едновременни контролни действия. Той посочва мотивите за своя избор, доколкото това е възможно, като предоставя информацията, довела до това решение. Той посочва и периода, през който следва да се извършат тези контролни действия.

3. Компетентният орган, който получи предложението за едновременни контролни действия, потвърждава съгласието си или представя мотивиран отказ пред насрещния орган, по принцип в срок от две седмици от получаване на предложението, но най-късно един месец след получаването му.

4. Всеки съответен компетентен орган определя свой представител, който да отговаря за надзора и координацията на контролните действия.

ГЛАВА 4

Eurofisc

Член 15

Участие на Норвегия в Eurofisc

1. С цел насърчване и улесняване на многостранното сътрудничество в борбата срещу измамите с ДДС Норвегия се приканва да участва в мрежата Eurofisc, предвидена в глава X от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾, при условията, определени в настоящата глава.

2. Участието на Норвегия в Eurofisc няма да осигури на длъжностните лица за връзка в Eurofisc, определени от компетентния орган на дадена държава, достъп до базите данни на другата държава.

Член 16

Длъжностни лица за връзка в Eurofisc

1. Компетентният орган на Норвегия определя най-малко едно длъжностно лице за връзка в Eurofisc, отговарящо за обмена на информация в областите на дейност на Eurofisc, в които участва Норвегия.

2. Длъжностните лица за връзка в Eurofisc са компетентни длъжностни лица по смисъла на член 4, параграф 4. Те продължават да се отчетат единствено пред националните си администрации.

3. Длъжностните лица за връзка в Eurofisc от Норвегия не може да бъдат назначавани за координатори на области на дейност или председател на Eurofisc, нито да участват в процедури по гласуване, предвидени в правилника за дейността на Eurofisc.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

ГЛАВА 5

Общи разпоредби

Член 17

Условия за обмена на информация

1. Запитаният орган предоставя на запитващия орган информацията по член 2, параграф 1, буква а) или извършва административно уведомяване по член 12 при следните условия:
 - а) броят и естеството на подадените искания за информация от страна на запитващия орган не налагат несъразмерна административна тежест за запитания орган;
 - б) запитващият орган е изчерпал обичайните източници на информация, които би могъл да използва при тези обстоятелства, за да получи исканата информация, без да излага на риск постигането на желаните краен резултат.
2. С настоящото споразумение не се налага задължение за провеждане на разследвания и предоставяне на информация по конкретен случай, ако съгласно законодателството или административната практика на държавата, която би трябвало да предостави информацията, не ѝ е разрешено да провежда такива разследвания или да събира или използва тази информация за собствени цели.
3. Запитаният орган може да откаже да предостави информация, когато запитващият орган не е в състояние да предостави подобна информация по причини от правен характер. Запитаният орган уведомява Съвместния комитет за основанията за отказа.
4. Предоставянето на информация може да бъде отказано, ако би довело до разкриването на търговска, промишлена или професионална тайна или на търговски процес, или на информация, чието разкриване противоречи на обществените ред.
5. Параграфи 2, 3 и 4 следва в никакъв случай да не бъдат тълкувани като позволяващи на запитания орган да откаже да предостави информация само на основание, че информацията се държи от банка, друга финансова институция или лице, определено за или действащо в качеството си на представител или довереник, или че се отнася до дяловото участие в капитала на юридическо лице.
6. Запитаният орган съобщава на запитващия орган основанията за отказа си в отговор на искането за помощ.

Член 18

Обратна информация

Когато компетентен орган предоставя информация по членове 7 или 10, той може да поиска от получаващия информацията компетентен орган да предостави обратна информация в тази връзка. Ако бъде отправено такова искане, получаващият информацията компетентен орган, без да нарушава разпоредбите за данъчната тайна и защитата на данните, приложими в неговата държава, във възможно най-кратък срок изпраща обратна информация, при условие че това не представлява несъразмерна административна тежест за него.

Член 19

Език

Исканията за помощ, включително исканията за уведомяване, и приложените към тях документи се съставят на език, уговорен между запитания и запитващия орган.

Член 20

Статистически данни

До 30 юни всяка година страните по Споразумението предават по електронен път на Съвместния комитет списък със статистически данни за прилагането на настоящия дял.

Член 21

Стандартни формуляри и средства за комуникация

1. Цялата информация, предавана по силата на членове 7, 10, 11, 12 и 18, и статистическите данни по член 20 се предоставят чрез използването на стандартен формуляр по член 41, параграф 2, буква г).

2. Стандартните формуляри се предават по електронен път, доколкото е възможно.
3. Когато искането не е подадено изцяло чрез електронните системи, запитаният орган потвърждава по електронен път получаването на искането своевременно и при всички случаи в срок от пет работни дни от получаването.
4. Когато даден орган е получил искане или информация, които не са предназначени за него, той изпраща съобщение на изпращача по електронен път своевременно и при всички случаи в срок от пет работни дни от получаването.

ДЯЛ III

ПОМОЩ ПРИ СЪБИРАНЕТО НА ВЗЕМАНИЯ

ГЛАВА I

Обмен на информация

Член 22

Искане за информация

1. По искане на заявяващия орган запитаният орган предоставя всяка информация, за която се предполага, че е от значение за заявяващия орган при събиране на неговите вземания по член 2, параграф 1, буква б).

С цел предоставяне на тази информация запитаният орган урежда провеждането на всички административни разследвания, необходими за получаването ѝ.

2. Запитаният орган не е длъжен да предоставя информация:
 - а) която не би могъл да получи за събирането на подобни вземания от свое име;
 - б) която би довела до разкриване на търговска, промишлена или професионална тайна;
 - в) чието разкриване може да накърни сигурността или е в противоречие с обществения ред на държавата на запитания орган.
3. Параграф 2 при никакви обстоятелства не може да се тълкува като разрешение запитаният орган да откаже да предостави информация само защото информацията се държи от банка, друга финансова институция или лице, определено за или действало в качеството си на представител или довереник, или защото се отнася до дяловото участие в капитала на дадено лице.
4. Запитаният орган съобщава на заявяващия орган основанията за отказа си в отговор на искането за информация.

Член 23

Обмен на информация без предварително искане

Когато възстановяване на данъци или такси се отнася до лице, установено или пребиваващо в друга държава, на чиято територия се прилага настоящото споразумение, държавата, от която следва да се направи възстановяването, може да информира държавата, в която лицето е установено или пребивава, относно неприключеното възстановяване.

Член 24

Присъствие в административните служби и участие в административните разследвания

1. По споразумение между заявяващия и запитания орган и по определения от запитания орган ред, длъжностните лица, упълномощени от заявяващия орган, с оглед насърчаване на взаимната помощ по настоящия дял, могат:
 - а) да присъстват в службите, където длъжностните лица от запитаната държава изпълняват своите задължения;

- б) да присъстват по време на административните разследвания, провеждани на територията на запитаната държава;
 - в) да подпомагат компетентните длъжностни лица от запитаната държава по време на съдебни производства в тази държава.
2. При условие че това е позволено съгласно приложимото законодателство в запитаната държава, в споразумението по параграф 1, буква б), може да се предвижда, че длъжностни лица от заявяващия орган могат да разпитват физически лица и да разглеждат досиета.
3. Длъжностните лица, упълномощени от заявяващия орган, които се възползват от възможността по параграфи 1 и 2, трябва да могат по всяко време да представят упълномощаващ ги писмен документ, в който се посочват самоличността и длъжността им.

ГЛАВА 2

Помощ при уведомяването относно документи

Член 25

Искане за уведомяване относно някои документи, свързани с вземанията

1. По искане на заявяващия орган запитаният орган уведомява адресата относно всички документи, включително съдебни, които са издадени от държавата на заявяващия орган и които се отнасят до вземане по член 2, параграф 1, буква б) или до неговото събиране.

Искането за уведомяване се придружава от стандартен формуляр, който съдържа най-малко следната информация:

- а) име/фирма, адрес и други данни, които са от значение за идентифицирането на адресата;
 - б) целта на уведомяването и срока, в който следва да се извърши уведомяването;
 - в) описание на приложения документ, както и естеството и размера на съответното вземане;
 - г) наименование, адрес и други данни за връзка относно:
 - i) звеното, което отговаря за приложения документ, както и – ако е различно;
 - ii) звеното, от което може да бъде получена допълнителна информация относно документа, за който се иска уведомяване, или относно възможностите за оспорване на задължението за плащане.
2. Заявяващият орган подава искане за уведомяване по реда на настоящия член само когато не е възможно уведомяването да се извърши в съответствие с разпоредбите, уреждащи уведомяването относно съответния документ в неговата държава, или когато това уведомяване би довело до несъразмерни затруднения.
3. Запитаният орган своевременно информира заявяващия орган за всяко действие, предприето във връзка с неговото искане за уведомяване, и по-специално за датата на уведомяване на адресата относно документа.

Член 26

Средства за уведомяване

1. Запитаният орган гарантира, че уведомяването в запитаната държава се извършва в съответствие с приложимите национални закони и подзаконови разпоредби и административни практики.
2. Параграф 1 не засяга другите форми на уведомяване, извършвани от компетентен орган на заявяващата държава в съответствие с действащите в тази държава разпоредби.

Компетентен орган, установен в заявяващата държава, може да уведоми лице на територията на друга държава, на чиято територия се прилага настоящото споразумение, относно всеки документ пряко чрез препоръчана поща или по електронен път.

ГЛАВА 3

Мерки за събиране на вземания или обезпечителни мерки

Член 27

Искания за събиране на вземания

1. По искане на заявяващия орган запитаният орган събира вземания, които са предмет на инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган.
2. Веднага щом получи информация от значение по въпроса, довел до отправяне на искането за събиране на вземане, заявяващият орган я препраща незабавно на запитания орган.

Член 28

Условия за исканията за събиране на вземания

1. Заявяващият орган не може да подаде искане за събиране на вземане, ако и докато вземането и/или инструментът за предприемане на мерки за неговото изпълнение в държавата на заявяващия орган се оспорват в нея, с изключение на случаите, когато се прилага член 31, параграф 4, третата алинея.
2. Преди заявяващият орган да подаде искане за събиране на вземане, се прилагат подходящите процедури по събиране на вземания, предвидени в законодателството на държавата на заявяващия орган, с изключение на следните случаи:
 - а) когато е очевидно, че в тази държава няма активи за събиране или че тези процедури няма да доведат до пълно изплащане на вземането, а заявяващият орган има конкретна информация, че съответното лице разполага с активи в държавата на запитания орган;
 - б) когато използването на такива процедури в държавата на заявяващия орган би довело до несъразмерни затруднения.

Член 29

Инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган и други придружителни документи

1. Всяко искане за събиране на вземания се придружава от единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган.

Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки отразява основното съдържание на първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган и представлява единствено основание за предприемане на мерки за събиране и обезпечителни мерки в държавата на запитания орган. В тази държава не е необходим акт за признаване, допълване или заместване.

Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки съдържа най-малко следната информация:

- а) информация от значение за идентифицирането на първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки, описание на вземането, в т.ч. неговото естество, периода, за който се отнася вземането, всички дати от значение за изпълнителното производство, размера на вземането и различните му съставни части, като главница, натрупани лихви и др.;
 - б) име/фирма и други данни, които са от значение за идентифицирането на длъжника;
 - в) наименование, адрес и други данни за връзка относно:
 - i) звеното, което отговаря за определянето на вземането, както и – ако е различно;
 - ii) звеното, от което може да бъде получена допълнителна информация за вземането или за възможностите за оспорване на задължението за плащане.
2. Към искането за събиране на вземане може да се приложат и други свързани с вземането документи, издадени от държавата на заявяващия орган.

Член 30

Изпълнение на искането за събиране на вземане

1. За целите на събирането на вземане в държавата на запитания орган всяко вземане, във връзка с което е подадено искане за събиране, се разглежда като вземане на тази държава, освен ако в настоящото споразумение се предвижда друго. Запитаният орган използва правомощията и процедурите, предвидени по силата на законите, подзаконовите или административните разпоредби в тази държава, които се прилагат спрямо същите вземания, освен ако в настоящото споразумение се предвижда друго.

Държавата на запитания орган не е задължена да предостави на вземанията, чието събиране е поискано, привилегиите, които предоставя на сходни вземания, възникващи в тази държава, освен ако е договорено друго или в законодателството ѝ е предвидено друго. Държава, която при изпълнението на настоящото споразумение предоставя привилегии на вземанията, възникващи в друга държава, няма право да откаже да предостави същите привилегии на същите или сходни вземания на други държави – членки на Съюза, при същите условия.

Държавата на запитания орган събира вземането в своята валута.

2. Запитаният орган уведомява с дължимата грижа заявяващия орган за всяко предприето действие по искането за събиране на вземане.

3. Считано от датата на получаване на искането за събиране на вземане, запитаният орган начислява лихва за забавено плащане в съответствие със законите, подзаконовите и административните разпоредби, които се прилагат спрямо собствените му вземания.

4. Запитаният орган може, в случай че приложимите закони, подзаконови или административни разпоредби позволяват това, да разреши на длъжника отсрочено или разсрочено плащане и може да начисли лихва в тази връзка. Впоследствие той уведомява заявяващия орган за всяко такова решение.

5. Без да се засягат разпоредбите на член 37, параграф 1, запитаният орган прехвърля на заявяващия орган събраните по вземането суми, както и лихвата по параграфи 3 и 4 от настоящия член.

Член 31

Спорове

1. Споровете относно вземането, първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган или единния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган и споровете относно валидността на уведомяване, извършено от заявяващ орган, са подведомствени на компетентните органи на държавата на заявяващия орган. Ако по време на процедурата по събиране на вземането това вземане, първоначалният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган или единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган се оспорват от заинтересована страна, запитаният орган уведомява тази страна, че тя трябва да отнесе спора до компетентния орган на държавата на заявяващия орган в съответствие с действащото в нея законодателство.

2. Споровете във връзка с изпълнителни мерки, предприети в държавата на запитания орган, или във връзка с валидността на уведомяване, извършено от компетентен орган на запитаната държава, се отнасят до компетентния орган на тази държава в съответствие с нейните закони и подзаконови разпоредби.

3. При отнасянето на спор, упоменат в параграф 1, заявяващият орган уведомява запитания орган за това, като посочва елементите на вземането, които не са оспорени.

4. Веднага след получаване на сведенията по параграф 3, изпратени или от заявяващия орган, или от заинтересованата страна, запитаният орган спира изпълнителното производство по отношение на оспорваната част от вземането в очакване на решение от страна на органа, който е компетентен по въпроса, освен ако заявяващият орган поиска друго в съответствие с третата алинея от настоящия параграф.

По искане на заявяващия орган или ако по друга причина това бъде счетоно за необходимо от запитания орган, и без да се засягат разпоредбите на член 33, запитаният орган може да предприеме обезпечителни мерки, с които да гарантира събирането на вземането, доколкото приложимите закони или подзаконови разпоредби позволяват подобно действие.

Заявяващият орган има право в съответствие със законите и подзаконовите разпоредби и административните практики, действащи в неговата държава, да поиска от запитания орган събирането на оспорено вземане или на оспорената част от вземане, доколкото съответните закони и подзаконови разпоредби и административни практики, действащи в държавата на запитания орган, позволяват подобно действие. Всяко такова искане трябва да бъде мотивирано. Ако резултатът от оспорването се окаже благоприятен за длъжника, заявяващият орган отговаря за възстановяването на всички събрани суми, както и на евентуално дължимото обезщетение, в съответствие с действащото законодателство в държавата на запитания орган.

Ако държавите на заявяващия и запитания орган са започнали процедура за постигане на взаимно съгласие и резултатът от тази процедура може да окаже влияние върху вземането, по отношение на което е подадено искане за помощ, изпълнението на мерките за събиране на вземането се спира или преустановява до приключването на тази процедура, освен ако случаят е спешен, тъй като е свързан с измама или несъстоятелност. Ако изпълнението на мерките за събиране на вземането е спряно или преустановено, се прилага втората алинея.

Член 32

Изменение или оттегляне на искането за помощ при събирането на вземане

1. Заявяващият орган незабавно уведомява запитания орган за всяко последващо изменение на своето искане за събиране на вземане или за оттеглянето на своето искане, посочвайки мотивите за изменението или оттеглянето.
2. Ако искането е изменено в резултат на решение на компетентния орган по член 31, параграф 1, заявяващият орган изпраща това решение заедно с изменен единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган. Тогава запитаният орган предприема допълнителни мерки за събиране въз основа на изменения инструмент.

Прилагането на мерките за събиране или обезпечителните мерки, които вече са предприети въз основа на първоначално издадения единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган, може да продължи въз основа на изменения инструмент, освен ако искането е изменено в резултат на недействителност на първоначалния инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган или първоначално издадения единен инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган.

По отношение на изменения инструмент се прилагат членове 29 и 31.

Член 33

Искане за обезпечителни мерки

1. По искане на заявяващия орган запитаният орган предприема обезпечителни мерки, ако това е позволено съгласно националното му законодателство и в съответствие с националните му административни практики, за да осигури събирането, когато вземане или инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган се оспорва към момента на подаване на искането или когато вземането все още не е предмет на инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган, доколкото съгласно националното законодателство и административните практики на държавата на заявяващия орган в подобна ситуация също са позволени обезпечителни мерки.

Документът, позволяващ налагане на обезпечителни мерки в държавата на заявяващия орган и отнасящ се до вземането, за чието събиране е подадено искане за взаимна помощ, ако има такъв, се прилага към искането за обезпечителни мерки в държавата на запитания орган. В държавата на запитания орган не е необходим акт за признаване, допълване или заместване във връзка с този документ.

2. Към искането за обезпечителни мерки може да се приложат и други документи, свързани с вземането.

Член 34

Разпоредби относно искането за обезпечителни мерки

За да влязат в действие разпоредбите на член 33, следните разпоредби се прилагат с необходимите изменения: член 27, параграф 2, член 30, параграфи 1 и 2, членове 31 и 32.

Член 35

Ограничения на задълженията на запитания орган

1. Запитаният орган не е длъжен да предостави помощта по членове 27–33, ако поради положението на длъжника събирането на вземането би създавало значителни икономически или социални затруднения в държавата на запитания орган, доколкото действащите законови и подзаконовни разпоредби и административни практики в тази държава позволяват подобно изключение по отношение на националните вземания.

2. Запитаният орган не е длъжен да предостави помощта по член 22 и членове 24–33, ако първоначалното искане за помощ по член 22, 24, 25, 27 или 33 се отнася до вземания, по отношение на които е изтекла 5-годишна давност, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо в държавата на заявяващия орган, до датата на първоначалното искане за помощ.

Независимо от това в случаите, когато вземането или първоначалният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на заявяващия орган се оспорва, се счита, че 5-годишният давностен срок започва да тече от момента, в който в държавата на заявяващия орган се установи, че вземането или инструментът за предприемане на мерки за изпълнение вече не може да се оспорва.

Освен това, когато държавата на заявяващия орган е одобрила отсрочване или разсрочване на плащането, се счита, че 5-годишният давностен срок започва да тече от момента на изтичане на пълния срок за плащане.

В тези случаи обаче запитаният орган не е длъжен да предостави помощ във връзка с вземания, по отношение на които е изтекла 10-годишна давност, считано от датата, на която вземането е станало изискуемо в държавата на заявяващия орган.

3. Държавата не е длъжна да предостави помощ, ако общата сума на вземанията, включени в обхвата на настоящото споразумение, за които е подадено искане за помощ, е по-малка от 1 500 EUR.

4. Запитаният орган съобщава на заявяващия орган основанията за отказа си в отговор на искането за помощ.

Член 36

Въпроси, свързани с погасителната давност

1. По въпросите, свързани с погасителната давност, се прилага само действащото законодателство в държавата на заявяващия орган.

2. По отношение на спирането, прекъсването или удължаването на давностните срокове се смята, че всяко действие, което е предприето от запитания орган или от негово име за събирането на вземания по искане за помощ и в резултат на което се спира, прекъсва или удължава давностният срок в съответствие с действащото законодателство в държавата на запитания орган, има същите последици в държавата на заявяващия орган, при условие че съответните последици са предвидени в законодателството на държавата на заявяващия орган.

Ако спирането, прекъсването или удължаването на давностния срок не е възможно по силата на действащото законодателство в държавата на запитания орган, всяко действие, което е предприето от запитания орган или от негово име за събирането на вземане по искане за помощ и което, ако бе предприето от заявяващия орган или от негово име в неговата държава, би довело до спиране, прекъсване или удължаване на давностния срок в съответствие с действащото законодателство в тази държава, се смята за предприето в последната посочена държава, що се отнася до тази последица.

Първата и втората алинея не засягат правото на държавата на заявяващия орган да предприема мерки, чиято последица е спиране, прекъсване или удължаване на давностния срок в съответствие с действащото законодателство в тази държава.

3. Заявяващият и запитаният орган се уведомяват взаимно за всяко действие, което прекъсва, спира или удължава давностния срок на вземането, по отношение на което е подадено искане за събиране или обезпечителни мерки, или което действие може да има такава последица.

Член 37

Разходи

1. Освен сумите по член 30, параграф 5 запитаният орган трябва да се стреми да събере от съответното лице и да приспадне и направените от него разходи, свързани със събирането, в съответствие със законите и подзаконовите разпоредби в своята държава.
 2. Държавите се отказват от всякакви взаимни претенции за възстановяване на разходи, произтичащи от оказването на взаимна помощ в съответствие с настоящото споразумение.
- Все пак в случаите, когато събирането създава особени затруднения, свързано е с разходи в особено големи размери или с борбата с организираната престъпност, заявяващият и запитаният орган имат право да договорят специални условия и ред за възстановяване на разходите за съответните случаи.
3. Независимо от разпоредбите на параграф 2 държавата на заявяващия орган отговаря пред държавата на запитания орган за всички разходи и загуби, възникнали в резултат от действия, които са се оказали неоснователни поради несъществуване на вземането или недействителност на инструмента за предприемане на изпълнителни мерки и/или обезпечителни мерки, издадени от заявяващия орган.

ГЛАВА 4

Общи разпоредби за всички видове искания за помощ при събирането на вземания

Член 38

Употреба на езици

1. Всички искания за помощ, стандартни формуляри за уведомяване и единни инструменти за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган се изпращат на официалния език или на един от официалните езици на тази държава или се придружават от превод на такъв език. Фактът, че някои части от тях са написани на език, различен от официалния език или един от официалните езици на посочената държава, не засяга тяхната действителност или действителността на процедурата, при условие че използването на съответния друг език е договорено между съответните държави.
2. Документите, за които се иска уведомяване по член 25, може да бъдат изпратени на запитания орган на официален език на държавата на заявяващия орган.
3. Ако към дадено искане са приложени документи, различни от посочените в параграфи 1 и 2, запитаният орган може при необходимост да изиска от заявяващия орган превод на тези документи на официалния език или един от официалните езици на държавата на запитания орган или на всеки друг език, договорен между съответните държави.

Член 39

Статистически данни

До 30 юни всяка година страните по Споразумението предават по електронен път на Съвместния комитет списък със статистически данни за прилагането на настоящия дял.

Член 40

Стандартни формуляри и средства за комуникация

1. Исканията за информация по член 22, параграф 1, исканията за уведомяване по член 25, параграф 1, исканията за събиране на вземания по член 27, параграф 1 или исканията за обезпечителни мерки по член 33, параграф 1, както и предаваните по член 39 статистически данни се изпращат по електронен път, като се използва стандартен формуляр, освен ако това е неприложимо по технически причини. Доколкото е възможно, формулярите се използват и при всяко последващо предаване на информация във връзка с искането.

Единният инструмент за предприемане на изпълнителни мерки в държавата на запитания орган, документът за налагане на обезпечителни мерки в държавата на заявяващия орган и другите документи по членове 29 и 33 също се изпращат по електронен път, освен ако това е неприложимо по технически причини.

Ако това е целесъобразно, към стандартните формуляри може да бъдат приложени доклади или отчети, декларации и всякакви други документи или заверени копия или извлечения от тях, които също се изпращат по електронен път, освен ако това е неприложимо по технически причини.

Стандартните формуляри и комуникацията по електронен път може да се използват и при обмена на информация по член 23.

2. Параграф 1 не се прилага за информацията и документацията, които са получени чрез присъствие на длъжностни лица в административните служби в друга държава или чрез участие в административните разследвания в друга държава в съответствие с член 24.

3. Ако комуникацията не е осъществена по електронен път или не са използвани стандартните формуляри, това не засяга действителността на получената информация или на мерките, предприети за изпълнение на искането за помощ.

4. Електронната комуникационна мрежа и стандартните формуляри, приети за изпълнението на настоящото споразумение, може да се използват и за помощта при събирането на вземания, различни от вземанията по член 2, параграф 1, буква б), ако тази помощ при събирането е възможна по силата на други двустранни или многостранни правно обвързващи актове за административното сътрудничество между държавите.

5. Докато и доколкото няма приети подробни разпоредби от страна на Съвместния комитет за изпълнението на настоящия дял, компетентните органи трябва да ползват разпоредбите, в т.ч. стандартните формуляри, които вече са приети за изпълнението на Директива 2010/24/ЕС на Съвета ⁽¹⁾, като ще се смята, че терминът „държава членка“ включва и Норвегия.

Независимо от предходната алинея, държавата на запитания орган използва еврото като валута за преводите на събраните суми на държавата на заявяващия орган, освен ако между съответните държави е договорено друго. Държавите, чието официална валута не е еврото, се договарят с Норвегия за валутата за преводите на събраните суми и уведомяват Съвместния комитет за това.

ДЯЛ IV

ИЗПЪЛНЕНИЕ И ПРИЛАГАНЕ

Член 41

Съвместен комитет

1. Страните по Споразумението създават Съвместен комитет, съставен от техни представители. Съвместният комитет трябва да осигурява правилното действие и изпълнение на настоящото споразумение.
2. Съвместният комитет отправя препоръки за постигането на целите на настоящото споразумение и приема решения:
 - а) за определяне на честотата, практическите ред и условия и точните категории информация, която подлежи на автоматичен обмен по член 11;
 - б) за проверка на резултата от автоматичния обмен за всяка категория информация по буква а), за да се гарантира, че този вид обмен се осъществява само когато той е най-ефикасното средство за обменяне на информацията;
 - в) за определяне на нови категории информация за обмен по член 11, ако автоматичният обмен е най-ефикасното средство за сътрудничество;
 - г) за приемане на стандартния формуляр за предаване на информация по член 21, параграф 1 и член 40, параграф 1;
 - д) за определяне какво трябва да се предава чрез мрежата CCN/CSI или други средства;
 - е) за определяне на размера и условията по отношение на финансовата вноска, която Норвегия трябва да направи в общия бюджет на Съюза във връзка с разходите, възникващи поради участието ѝ в европейските информационни системи, като се вземат предвид решенията по букви г) и д);
 - ж) за приемане на разпоредби за изпълнение, отнасящи се до практическите ред и условия за организацията на връзките между централните звена за връзка и отделите за връзка по член 4, параграф 2, буква б) и член 4, параграф 3, буква б);

⁽¹⁾ Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

- з) за определяне на практическите ред и условия за централните звена за връзка за изпълнението на член 4, параграф 5;
 - и) за приемане на разпоредби за изпълнение за превръщането на сумите за събиране в друга валута и преводите на събраните суми;
 - й) за приемането на процедура за сключването на споразумението за нивото на услугите по член 5;
 - к) за изменение на препратките към правни актове на Съюза и Норвегия, съдържащи се в настоящото споразумение.
3. Съвместният комитет действа с единодушие. Решенията на Съвместния комитет са обвързващи за страните по Споразумението. Съвместният комитет приема правилник за дейността си.
4. Съвместният комитет заседава най-малко веднъж на всеки две години. Всяка страна по Споразумението може да поиска свикване на заседание. Съвместният комитет се председателства от всяка от страните по Споразумението чрез редуване. Датата и мястото на всяко заседание, както и дневният ред, се определят по взаимно съгласие между страните по Споразумението.
5. Ако една от страните по Споразумението иска преразглеждането му, тя представя предложение на Съвместния комитет, който на свой ред отправя препоръки, по-специално за започване на преговори според разпоредбите на страните за международните преговори.

Член 42

Уреждане на спорове

Всеки спор между страните по Споразумението, отнасящ се до тълкуването или прилагането на настоящото споразумение, се решава чрез консултации в Съвместния комитет. Страните по Споразумението представят на Съвместния комитет информацията от значение, която е необходима за задълбочено проучване на въпроса с цел решаване на спора.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 43

Териториален обхват

Настоящото споразумение се прилага на територията на Норвегия, както е предвидено в член 1-2 от норвежкия Закон № 58 от 19 юни 2009 г. относно данъка върху добавената стойност, и на териториите, на които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, при определените в посочените договори условия, с изключение на териториите по член 6 от Директива 2006/112/ЕО.

Член 44

Влизане в сила, срок на действие и прекратяване

1. Настоящото споразумение се одобрява от страните по Споразумението в съответствие с вътрешните им правни процедури.
2. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец след датата, на която страните по Споразумението са се уведомили взаимно за приключването на вътрешните правни процедури по параграф 1.
3. Настоящото споразумение е с неопределен срок на действие. Всяка от страните по Споразумението може да уведоми писмено другата страна за намерението си да прекрати настоящото споразумение. Прекратяването поражда действие шест месеца след датата на уведомяването.
4. Уведомленията по настоящия член се изпращат до Генералния секретариат на Съвета на Съюза – за Съюза, и до Министерството на външните работи – за Норвегия.

Член 45

Приложение

Приложението към настоящото споразумение е неразделна част от него.

Член 46

Положение на настоящото споразумение спрямо двустранните или многостранните споразумения или договорености между държавите

Разпоредбите на настоящото споразумение имат предимство пред разпоредбите на всякакви двустранни или многостранни правно обвързващи актове за административното сътрудничество, борбата с измамите и събирането на вземания в областта на ДДС, които са били сключени между държавите – членки на Съюза, и Норвегия, доколкото разпоредбите на тези актове са несъвместими с разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 47

Автентичен текст

Настоящото споразумение се съставя в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки, шведски и норвежки език, като всички текстове са еднакво автентични.

Член 48

Включване на нови държави членки на Съюза, в настоящото споразумение

Когато страна стане държава – членка на Съюза, автентичността на текста на настоящото споразумение на езика на новоприсъединилата се държава членка, определен от Съвета на Съюза, се удостоверява чрез размяна на писма между Съюза и Норвегия.

Съставено в София на шести февруари две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Sofía, el seis de febrero de dos mil dieciocho.

V Sofii dne šestého února dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Sofia den sjette februar to tusind og atten.

Geschehen zu Sofia am sechsten Februar zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta veebruarikuu kuuendal päeval Sofias.

Έγινε στη Σόφια, στις έξι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Sofia on the sixth day of February in the year two thousand and eighteen.

Fait à Sofia, le six février deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Sofiji šestog veljače godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Sofia, addì sei febbraio duemiladiciotto.

Sofijā, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada sestajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktą metų vasario šeštą dieną Sofijoje.

Kelt Szófiában, a kétezer-tizenhatalcadik év február havának hatodik napján.

Magħmul f'Sofija fis-sitt jum ta' Frar fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Sofia, zes februari tweeduizend achttien.

Sporządzono w Sofii dnia szóstego lutego dwa tysiące osiemnastego roku.

Feito em Sónia, em seis de fevereiro de dois mil e dezoito.

Íntocmit la Sofia, la șase februarie două mii optsprezece.

V Sofii šiesteho februára dvetisícosemnást.

V Sofiji, dne šestega februarja leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Sofiassa kuudentena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Sofia den sjätte februari år tjugohundraarton.

Utfærdiget i Sofia, den sjette februar totusenogatten.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Għar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge
For Kongeriket Norge

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на доставките на стоки и услуги, за които се прилага член 7, параграф 4:

- 1) внос с незначителна стойност (член 23 от Директива 2009/132/ЕО на Съвета ⁽¹⁾);
- 2) услуги, свързани с недвижими имоти (член 47 от Директива 2006/112/ЕО);
- 3) далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и услуги, извършвани по електронен път (член 3, буква у) от настоящото споразумение).

⁽¹⁾ Директива 2009/132/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 г. за определяне на приложното поле на член 143, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 292, 10.11.2009 г., стр. 5).